

quib⁹ se ab hoste erudere posset linguā ppriā dētib⁹ suis
 incidit: et in illius diabolice puellae faciē expuit. **O** certe
 martyris magna cōstantia: qui cū Jesu xpī dulcedine re-
 pletus esses: nō solū tormēta q̄cūq; p nihilo reputabas:
 sed dulcia mūdi hui⁹ ac delectabilia vt amarissima et pes-
 sima: ne xpī dulcedinē pderes: mirabili ac exq̄sito mō re-
 spuere nouisti. **C**lamet ergo vnus q̄sq; ad dñm deū suum
 cū Augustino et dicat: **O**mnia peto mihi amarescant dñe:
 vt tu sol⁹ dulcis appareas anime mee q̄ es dulcedo Stephā
 p quē cūcta amara dulcorant. **T**ua em̄ dulcedo Stephā
 no lapides torrētes dulcorant. **T**ua dulcedo craticulaz
Laurenti⁹. **L**auretius dulcē fecit. **P**ro tua dulcedine ibāt aplī gau-
 dentes a cōspectu p̄siliij: qm̄ digni habiti sunt p nomine
Andreas **J**esu p̄tuliā pati. **I**bat **Andreas** ad crucē secur⁹ et gau-
Petrus. **dēs**: qm̄ ad tuā dulcedinem pperabat. **H**ec tua dulcedo
 ip̄os ap̄toꝝ p̄ncipes sic repleuit: vt p ea crucis patibulū
Paulus. vnus eligeret. **A**lter caput feriēti supponere nō timeret.
Bartholo. **P**ro hac emēda pellē ppriā; **Bartholome⁹** dedit. **P**ro
Johannes. hac gustanda veneni poculū **Johes** intrepid⁹ epotauit.
Agatha. **H**āc dulcedinē tuā ineffabilē et **Agatha** gustauerat vir-
David. go: de qua legim⁹ q̄ letissime et glorianē ibat ad carcerē:
 et quasi ad epulas inuitatata. **H**āc vt reoz et ip̄e gustaue-
 rat q̄ dicebat: **Q** magna multitudo dulcedinis tue domi-
 ne: quā abscondisti timentib⁹ te. **E**t idē monebat: **S**ustate
 et videte qm̄ suauis est dñs. **H**ec ē illa beatitudo dñe de⁹
 noster quā expectam⁹ daturū te nob: pro qua tibi dñe cō-
 tinuo militamus: p qua mortificamur tota die: et extima-
 ti sumus sicut oues occisiōis: vt tibi et in tua vita viuam⁹.
Quibus virtuosis dispositiōibus martyrū

est suscipiendū. Ca. vi.
Ad martyrū a deo tractus migrare intendis
 iduef magnanimitatē: alacritatē: liberalitatē.
Et brachio tuo charitatis scutū accinge. **I**stis
 em̄ armaturis: et mūdū et fortissimos hostes: ac illoꝝ ictus
 durissimos supare poteris: faciat anim⁹ tu⁹ magnificus te

nunq̄s terreri hostib⁹: nūq̄s in fugā verti. **D**isce a clariss-
mo viro illo **J**uda machabeo: q̄ virilitate ⁊ magnanimi-
tate nulli⁹ nūq̄s hominis vultū fugit: p̄usq̄ potuit vita p̄ua-
ri: q̄s in fugā x̄ti. **H**ōne ⁊ leo irratiōale aīal qz magnani-
mitate decorat⁹: a venatorib⁹ circūsept⁹ nūq̄s fugit: s̄ me-
dius in locū p̄siliēs: om̄ib⁹ se ostēdit: lāccis ⁊ vulnerib⁹
se exponēs: sui cordis altitudinē mōstrat. **I**deo magnani-
mus **C**incēri⁹: dū ad martyriū p̄ datianū p̄sidē vocaret̄
intrepid⁹ ad br̄m **V**aleriū episcopū suū p̄uersus dixit:
Quid s̄b murmure x̄boz māsuetoꝝ supbū alloq̄ris. **E**x-
clama poti⁹ ⁊ increpa istū infidelē: vt rabies q̄ cōtra d̄m
suū latrat: ip̄a vocis auctoritate frāgat. **I**nspiciedū tñ q̄
sicut nos magnanimitate tueri oportet: sic supbiā ⁊ arro-
gatiā omnino fugere tenemur: cū supba aīa in sua p̄sidēs
potētia sua sit formidinis. **E**t vnū ex mltis accipe exem-
plū de **F**erxe psaz rege: qui tumido q̄dā illo ac supbissi-
mo faustu picla ⁊ hostes p̄uipēderet (vt scribunt historie)
mirādū illū exercitū infabulē pdidit. **E**x q̄ de illo meri-
to scribit̄: q̄ vbi abeēt piculū: plurimū inflatus: et in p̄lio
postrem⁹ sperat. **I**n fuga p̄m⁹ ⁊ in picul⁹ timidissim⁹ appa-
rebat. **N**ō ergo supbia/s̄ hūilitate: non arrogatiā/s̄ man-
suetudine: nō timiditate/s̄ magnanimitate: ad bellū pro
Jesu x̄pi gl̄ia gradiamur. **E**t tūc p̄fitebimur tibi d̄ne in ti-
more tuo: ⁊ nō in nostra potētia q̄ nulla est sperabimus:
sed in tua d̄ne fortitudīe: q̄ sola nos sustinet: ⁊ sine q̄ nos
succumbere est necesse. **I**deo dicebat **A**ugustin⁹: **V**elle
q̄ppe mihi adiacet: p̄ficere aut̄ nō inuenio. **V**elle etiā qd̄
bonū est nō possum: nisi tu velis: nec qd̄ volo possum: nisi
tua potentia me confortet. **D**ebem⁹ etiā si ad martyrium
vocati sumus cū alacritate illud velle. **H**ylarē em̄ dato-
rem diligit deus. **Q**uare in actib⁹ ap̄loꝝ gaudētes a con-
spectu p̄siliū ibant ap̄li: qm̄ digni habitū fuerāt p̄ nomine
Jesu p̄tumeliā pati: vt paulo sup̄radixim⁹. **I**do letissime
⁊ glorianē **A**gatha ad carcerem ibat: vt quasi ad epulas
iuitata. **A**ccedēdū etiā ad martyriū om̄i liberalitate nō

Judas mas-
chabeus.

Cincētilus.
Valerius.

Ferxes.

Augustin⁹.

Agatha.

Socrates
thebanus.

dolere de diuitijs transitorioijs et alijs q̄ reliquis in seculo: quod
cum illis celestis regni diuitias difficillime querere possu-
mus: ubi enim thesaurus tuus (ut ait veritas) ibi cor tuum est.
Ideo licet impudenti satis nec christiane ageret **S**ocrates
ille thebanus homo quodam ditissimus: quod cum ad philosophan-
dum athenas pergeret: magnam auri pondus abiicit: nec puta-
uit se posse et virtutes simul et diuitias possidere: tamen per
satis et nos intelligere possumus quod si dolore aliquid derelin-
quedis diuitijs preminimur: ad excelsas virtutes suffarcinati
patrimonio puenire non poterimus. **N**on etiam si dei res agitur
matrem considerare relictam debemus: non proferimus: non filios: sed pu-
ra liberaque mente: solum christi honor nobis queratur: et propter illum pro-
ximi nostri utilitas. **C**onsideremus quod et contra nos permittuntur
in celis: et tunc vilescit animo quod habent in terris. **C**irillius propter
christum calcadus est pater: mater et filij se nobis opponentes: quoniam (ut
ait Hieronymus) pietatis est genus in hac re esse crudeliter.
Similiter et mundus totus si alio modo se nobis opponat: forti ani-
mo supplantandus est: non dolere de incurratione malorum presen-
tium: sed mente liberali et locum da fiduciam futurorum bonorum assu-
mere. **N**am ut ait Cyprianus contra demetrianum: pena de ad-
uersis mundi ille sentit: cui leticia et gloria omnis in mundo est.
Ille meret et desinet: si sibi male sit in seculo: cui bene non potest
esse post seculum: cui viuendi fructus omnis habet carpere: cuius habet
solatium omne finit. **H**ec ille. **O**bluctatur ergo (dixit Ambro-
sius libro de bono mortis) quasi bonus miles christi Iesu: et
inferiora despicies: terrena obliuiscens: ad celestia et eterna con-
tende. **A**ttolle aiaz tuam ne eam illiceat esca laqueorum: omne iter
istius vite plenum laqueorum est. **H**ec Ambrosius. **F**ugiamus
igitur hec mala et ad illam imaginem et similitudinem dei animam
nostram exaltemus. **N**am ut Ambrosius prefato libro asserit: fu-
ga malorum similitudo dei est et virtutum imago dei acquiri.
Quare alacritate et alijs virtutibus: non solum ad martyrium sed
ad omnia dei opera est accedendum. **A**ccingere etiam nos debemus
preceptis charitatis: sine quibus ut ait Hieronymus. non ingredietur quisquam
ad deo viuendum. **N**on si linguis hominum loquamur et angelorum: non

Hierony.

Ciprianus.

Ambrosius

si cognitionē mysterioꝝ dei habeam⁹. **Nō** si spūm pphe-
tie. **Nō** si diuitias mltas i elemosynaz opib⁹ distribuam⁹.
Nō si corp⁹ q̄buscūq; tormētis exponam⁹: q̄q; ad h om-
nia pietas valeat: dūmō charitas desit nihil sumus. **Hec**
itaq; solū reddit hoīem deo viuētē: hec religiosos: h vir-
gines: hec martyres facit. **Et** vt tmō hāc tātā virtutē (vt
possum⁹) cōprehēdam⁹: dicim⁹ q; caritas ē recta dilectio
dei ⁊ p̄imi: vt scilicet dñm deū nfm ex toto corde/mēte
⁊ virib⁹ nris/ ⁊ plusq; nos ipos diligam⁹: ⁊ p̄ios nros si-
cuti nosmetipos. **Uñ** Lactan. institutionū li. iiii. **Primū**
ius iusti ve officū est piūgi cū deo: scdm cū hoīe. **Et** q̄q;
h duo vno vinculi nomie qd est charitas p̄hēdant: illud
tñ p̄mū i ligio dici pōt: h scdm misericordia v̄l hūanitas no-
minat: q; ppria iustoz x̄tus dr. **Et** Augustin⁹ ad Hiero.
Quid autē est pietas nisi cult⁹ dei: ⁊ vñ colit ille nisi chari-
tate: Charitas ḡ de corde puro et cōscientia bona ⁊ fide
nō ficta magna ⁊ vera x̄tus est. **Et** infra illi⁹ diffinitionē
explicat dicēs: **Urr⁹** est charitas q̄ id qd diligēdū est di-
ligit: ⁊ s̄dit: hec in alijs maior: in alijs minor: in alijs nul-
la est. **Plenissima** x̄o q̄ iā nō possit augeri q̄diu h hō vi-
uit est in nemine. **Q̄** diu autē augeri pōt: profecto illd qd
min⁹ ē q̄ debet ex vicio est. **Ex** q̄ vicio nō est iust⁹ in ter-
ra q̄ faciat bonū: ⁊ nō peccet: ppē qd etiā q̄tūlibet p̄cece-
rim⁹: necessariū est nob dicere: dimitte nob debita nra.
Et s̄dit. **Quia** plenitudo legis charitas est: q̄ de⁹ p̄ri-
musq; diligit: merito sit re⁹ oīm q̄ p̄tra illā facit in q̄ pen-
dēt oīa. **Nemo** autē peccat nisi adūsus illā faciēdo: re⁹ ita-
q; sit oīm faciēdo p̄tra eā in q̄ p̄dēt oīa: h ille. **Qui** ḡ hāc
x̄tutē hēt: hēt oēs: cū plēitudo legis sit charitas. **Hec** illi⁹
vsq; ad mortē mēsurā repiri pōt sic dñs ait: **Maiore** cha-
ritatē nemo hēt q̄ vt aīam suā pōat rē. **Et** ḡ de hac ad-
mirabili x̄tute pcludam⁹: q̄ ad deū debitū cultū erigit: ⁊
p̄imū amozē cōplectit: et vt illā i oīm agone ⁊ certami-
ne pro fortissimo remedio assumam⁹: nouerimus p̄mo q;
in dei agnitione: ⁊ cultu (vt dicit Lactā.) rex summa ver-
sat. **In** hoc est spes oīm: ac salus hoīm: hinc est sapiētie

Lactātius.

Augustin⁹.

Lactātius.

gradus primus: vt sciam⁹ quis sit nobis ver⁹ pat⁹: eūq; solū pietate debita psequamur: huic parcam⁹: huic deuotissime fuiam⁹: p hui⁹ glia carceres cathenas et mortē ipam ptemnamus: in eo pmerēdo actus omnis ⁊ cura ⁊ opera collocent. Et sic ppter hūc ⁊ humanitas p̄suanda: primi salus exquirēda: corp⁹ nostrū p illius anime salute certe exponēdū est: vt id eiusdē Lactātij vix appareat: **Q**uod si quis succurrere perituro potest ⁊ nō succurrit occidit. Cū ergo hec humāitas dei sit imago ⁊ simulachꝝ: homini benefacere obligamur: p̄stare scilicet auxiliū opp̄ssis ⁊ laborantib⁹: impartiri victū nō habētib⁹: p̄cios n̄ os a picul⁹ ⁊ anime ⁊ corporis liberare: nemini vim inferre. **N**ā vt optime ait **Licero**: hominē nature obediētem homini nocere non posse. Ergo si nocere homini cōtra naturā est: pdesse homini fm naturā sit necesse est: qd̄ q nō facit: hominis se appellatione dispoliat. **N**ec amici differentiā aut inimici facere debemus. **L**auēdumq; maxime ne cui nos inimicemur: sed vt ait **Gregorius** p̄p̄ deū ⁊ inimicū nob obligamus: his ergo virtutibus ⁊ flammis accensi secure ad martyriū ire poterim⁹: ⁊ clamare: **D**ignis q semp ardes: ⁊ nunq; extingueris. **A**mor q semp ferues ⁊ nūq; tepefcis. **A**ccēde inflāma cor meū: vt tor⁹ ardeā in te: ⁊ velut alio igne succensus carnificū tormēta p refrigerio sūma.

Quib⁹ respectib⁹ debem⁹ semp p̄mptos esse

Ad martyrium La. vii.

His ergo q in p̄cedēti capitulo diximus tres possumus colligere causas ⁊ respect⁹ q ad martyriū nos semp p̄mptos habere debeāt. **A**mor scz dei nostri ⁊ primi. **E**t (vt supra declarauimus) he tres cause vna sūt. s. charitas: ⁊ ea charitas q foris timorē expellit. **N**ā vt ait **Iohes**: **Q**ui timet nō ē p̄fect⁹ i charitate charitas em̄ expellit timorē. **I**do dixit **Licero**: **N**emo iustus p̄t esse: q mortē: qui dolorē: qui exiliū: qui egestatem timet. **E**rgo si hec non timeant beneq; opeent: iusti

Licero.

**Iohānes
Licero.**